

Župnijski list

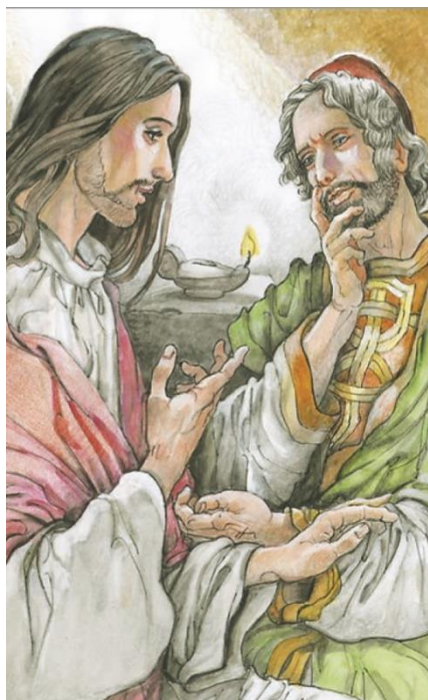
SV. PETER NA KRISTAN VRHU

14. MAREC 2021

4. POSTNA NEDELJA

LETO VII, št.12

Evangelij: Bog je poslal svojega Sina, da bi svet odrešil Jn 3,14 21

Tisti čas je rekel Jezus Nikodemu:
¹⁴»Kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, ¹⁵da bi vsak, kdor veruje, imel v njem večno življenje. ¹⁶Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. ¹⁷Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. ¹⁸Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. ¹⁹Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. ²⁰Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi razkrila njegova dela. ²¹Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se pokažejo njegova dela, ker so narejena v Bogu.«

KAJ IMAM OD TEGA?

Kadar je nekdo v stiski, moremo zavzeti do njega različno razmerje. Še bolj ga pahnemo v nesrečo. Z njegovo stisko se okoristimo, na primer tako, da mu posodimo denar z visokimi obrestmi. Brezbrižni smo, češ, naj si pomaga sam ali naj mu pomagajo drugi, ki so za to poklicani. Sem mar jaz varuh svojega brata, je odgovoril Kajn, ko ga je Bog vprašal po Abelu.

Pomaga mu deloma iz sočutja, deloma iz preračunljivosti: Kdo ve, kdaj se mi lahko povrne.

V evangeliju 4. postne nedelje beremo, kakšno stališče je Bog zavzel do človeške stiske. Ni bil brezbrizen, ni se z njo okoristil, ni pomagal iz neke čustvenosti ali preračunljivosti, ampak je storil največ, kar je mogel. Tako

je Bog ljubil svet, pravi evangelist, da je dal svojega Sina. Kaj je ta Sin storil za nas, ni treba pripovedovati.

Zato mnogi pravijo, da je od vseh stavkov v Svetem pismu ta najlepši in najgloblji. Nikjer drugje ni tako jasno, kratko in tako jedrnato razloženo razmerje Boga do ljudi. Tu je vrhunec teologije.

Premalo bi bilo, če bi mi to teologijo le poznali in morda občudovali. Poslani smo, da jo posnemamo in vsak dan uresničujemo. To se dogaja, kadar se trudimo razdajati drugim same sebe. Ko oče ne daje družini le denar, ampak sebe; ko mati ne daje družini le kosilo, temveč sebe; ko na delovnem mestu ne »odbrenkaš« le nekaj ur in še te z nejevoljo, ampak s podjetjem in za podjetje živiš in delaš; ko v cerkvi ne vržeš v nabiralnik le nekaj kovancev, temveč sodeluješ, poješ, moliš, svetuješ, pomagaš in se čutiš za vse soodgovornega; ko župnik in kaplan ne opravita maše na hitro, verouka in pridige pa kot breme, ampak s srcem, z dušo in veselo zavzetostjo; skratka, ko povsod, kjer smo, ne dajemo le nekaj od svojega in ne delamo le to, kar moramo, temveč z ljubeznijo dajemo sebe za druge.

In kaj imam od tega? – Bog se ni vprašal, ampak je storil! *po p. Franc Cerar*

BOG SVETA NE NEHA LJUBITI

V današnjem evangeliju smo slišali del pogovora, ki ga je imel Jezus neke noči na začetku svojega javnega delovanja z Nikodemom, učenim preučevalcem Svetega pisma. Najbolj nas prevzamejo čudovito lepe Jezusove besede – čudovite so zato, ker so resnične – ko Jezus pravi o sebi: »Bog je svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.« Te besede so že marsikateremu človeku, ki je iskal Boga z odprtim srcem, vlile poguma in zaupanja.

Naš pesnik France Prešeren je v Krstu pri Savici izpovedal, »da pravi Bog se kliče Bog ljubezni«, ki »čudno k sebi vod' otroke ljube in ne želi nobenega pogubek«. Bog torej hoče, da ga iskreno iščemo, da živimo po svoji vesti, da pošteno izpolnjujemo svoje dolžnosti, da se trudimo biti dobri do ljudi okoli sebe. Ena najhujših stvari, ki jo lahko drug drugemu povzročimo, je ta, da smo do sočloveka brezbrizni, da hodimo mimo svojih bratov in sester, kakor da jih ni. Kjer se ljudje kregajo in prepirajo, je zagotovo zelo hudo; še huje pa je tam, kjer ljudje med seboj sploh ne govorijo. Bodisi zato, ker so užaljeni ali trmasti, bodisi zaradi tega, ker so doživeli toliko hudega, da so razočarani celo nad najbližjimi. Včasih je molk hujši krik kot najbolj glasno vpitje! Vprašajmo se, če smo tudi mi krivi kakšne zagrenjenosti.

To, kar smo poslušali v današnjem evangeliju, dovolj zgovorno pove, kako je Bogu tuja vsaka brezbriznost. Že v Stari zavezi je Bog dal svojemu ljudstvu po preroku vedeti, da se zanje zanima s takšno ljubeznijo, kot jo izkazuje mati svojemu dojenčku. Z Jezusovim prihodom pa se je Božja ljubezen razodela še bolj otipljivo: on je daroval svoje življenje za nas. Križ, znamenje trpljenja, je postal znamenje ljubezni do konca. Naj se tega spomnimo ob vsakem pogledu

na križ in ob vsakem znamenju križa, s katerim začenjamo dnevna opravila.

Po: S. Čuk, Misli srca

Na potovanju po puščavi so prišle med ljudstvo kot Božja kazen strupene kače. Mojzes je po Božjem naročilu ulil iz bronu kačo in jo nato obesil na drog. Kdor je bil pičen, pa je pogledal kačo, je bil rešen smrtne nevarnosti. To podobe je Jezus v pogovoru z Nikodemom preobrnil nase. Vedel je namreč, da ga čaka smrt na »drogu«, to je na križu, in da bo njegova smrt rešitev človeštva, kakor je bila kača na drogu rešitev za Božje ljudstvo v Mojzesovem času. Po: Molimo s Cerkvijo,

NOVI CELSJKI ŠKOF DR. MAKSIMILJAN MATJAŽ

Papež Frančišek je 5. marca 2021 za novega celjskega škofa imenoval dr. Maksimilijana Matjaža, duhovnika Nadškofije Maribor in profesorja Svetega pisma na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani.

Rodil se je 23. 8. 1963 v Črni na Koroškem. Osnovno šolo je obiskoval v Mežici, v Slovenj Gradcu pa srednjo ekonomsko šolo, kjer je leta 1982 maturiral. Po opravljenem služenju vojaškega roka je bil leta 1983 sprejet v Bogoslovno semenišče v Ljubljani ter začel študij na Teološki fakulteti, kjer je leta 1988 diplomiral. 29. 6. 1989 je prejel mašniško posvečenje v mariborski stolnici. 2. 7. 1989 je obhajal novo mašo v Župniji Prevalje.

Od 1989 do 1991 je bil kaplan v Župniji Zreče. Leta 1991 je bil poslan na študij Svetega pisma na Papeški biblični inštitut v Rim, kjer je leta 1995 dosegel licenciat bibličnih ved ter nadaljeval z doktorskim študijem na Papeški univerzi Gregoriana. Leta 1998 je nastopil službo asistenta na Teološki fakulteti v Ljubljani, leta 2000 se je izpopolnjeval v biblični arheologiji na Frančiškanski biblični šoli v Jeruzalemu. Od leta 2013 je predstojnik Katedre za Sveto pismo in judovstvo na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani.

Škofovsko posvečenje bo prejel 30. 5. 2021. Takrat bo tudi prevzel Škofijo Celje v kanonično posest. Povabljeni, da molimo za novega škofa in našo škofijo.

POSTNI ČAS: Postni čas nas vabi k osebni in skupni družinski molitvi, dobrim delom, sveti maši in sveti spovedi.

VEROUK: Že od sredine oktobra je verouk na daljavo, zato spodbujam in vabim starše in veroučence, da skupaj predelujete veroučna gradiva, ki jih najdete na spletni strani (zupnija.smarje.com, pod zavihkom VEROUK), nekaterim pa je poslano v njihov e-naslov. Povabljeni tudi k sveti maši.

VEROUČNO SREČANJE NA SPLETU ZA VEROUČENCE 8. RAZREDA

V petek ob 18. uri bodo veroučenci 8. razreda zopet povabljeni na veroučno srečanje preko spleta.

MOLITEV KRIŽEVEGA POTA OB SOBOTAH

Vsako soboto se bo sveta maša pričela z molitvijo križevega pota.

SVETA SPOVED: Zakrament svete spovedi je zakrament božjega usmiljenja in ljubezni Boga do vsakega človeka. Prav je, da vsaj v času pred veliko nočjo in božičem gremo k sveti spovedi. Tega pa za lansko veliko noč in tudi božič ni bilo mogoče, zaradi epidemije. Da bi lažje omogočili za letošnji postni čas bo pred vsako sveto mašo priložnost za sveto spoved. Res lepo povabljeni k sveti spovedi.

PRAZNIK SV. JOŽEFA: V petek je praznik sv. Jožefa, Jezusovega rednika, glavarja Svete družine in varuha vesoljne Cerkve. Praznična sveta maša bo ob 17.00 uri, ki jo bomo darovali za pokojnim župnikom Jožetom Zamudo. Lepo vabljeni k prazničnemu bogoslužju. Pred sveto mašo bo priložnost za sveto spoved.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE CERKVE: V tem tedni skrbijo za župnijsko cerkev verniki iz Grlič.

4. POSTNA NEDELJA

Ponedeljek 15.3.2021	sv. Ludovika de Marillac, red.		
Torek 16.3.2021	sv. Herbert škof	16.30 17.00	<i>molitev rožnega venca za † Jožeta Vizjaka, Ano in Antona Tratenška molitev za duhovne poklice</i>
Sreda 17.3.2021	sv. Patrik škof		
Četrtek 18.3.2021	sv. Ciril Jeruzalemski		
Petek 19.3.2021	SV. JOŽEF Jezusov rednik	16.30 17.00	<i>molitev rožnega venca za † župnika Jožeta Zamuda</i>
Sobota 20.3.2021	sv. Martin iz Brage, škof	7.45 8.00	<i>molitev Križevega pota za † Antonijo Čakš</i>
Nedelja 21.3.2021	5. POSTNA NEDELJA - TIHA sv. Serapion škof	9.00 10.30	<i>za † Matildo Božič, Mira Božiča, Nika Mlinariča za † Leopoldino Gajser za † Jožefa in Rozalijo Gaberšek za † Jurija Drogenika, Antona in Marijo Čakš, sorodnike, Marijo Cverlin za † Heleno in Franca Ogrizka, Matildo Cotman, za zdravje za † Franciško Šereg</i>